

[Handelsministeren.]

er Aktiver, som er bestemt til vedvarende Brug for Selskabet, der kan opskrives, og jeg tror, at det undertiden kan gaa saaledes, at det umuliggøres, at Aktieselskaber kan rekonstrueres, om en rimelig Opskrivning, som slet ikke behøver at være forkastelig, ikke kan finde Sted. Den Fare, som skulde opstaa derved, er formentlig begrænset betydeligt ved den Bestemmelse, der findes om, at det, der indvindes, for saa vidt det ikke svarer til Omkostningen ved Forbedringer, kun maa anvendes til Afskrivning paa og Dækning af Underskud eller til Henlæggelse til en særlig Fond, som kun maa benyttes i det Øjemed, der er nævnt. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet syntes navnlig at mene, at det var ganske forkasteligt, at Opskrivning kunde anvendes til Dækning af Underskud, og jeg tror tillige, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var inde derpaa. Naar man overhovedet vil tillade en Opskrivning, saa synes jeg dog ikke vel, man kan forbyde, at den ogsaa kan anvendes til Dækning af Underskud.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet omtalte dernæst Spørgsmaalet om, indenfor hvor langt et Tidsrum Etablerringsomkostninger, *goodwill*, skal afskrives, om det skal ske i Løbet af 5 eller 10 Aar; herom var der for Resten Unighed mellem Ordførerne for de forskellige Partier: den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ønskede 5, men den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti vilde have 10 Aar, hvad der svarer til den nugældende Lovs Regel. Det maa nærmest bero paa et Skøn, hvilket Aaremaal man vil vælge, og jeg synes, det er et Spørgsmaal, der kan forhandles om i Udvalget.

Vedrørende Regnskabsaflæggelsen kom den ærede socialdemokratiske Ordfører ogsaa ind paa Spørgsmaalet om, hvilket Udbytte et nystiftet Aktieselskab maa give. I det Stauningske Forslags § 43 fandtes der en Bestemmelse herom, som fastsatte, at et Aktieselskab ikke i de første tre Aar maatte give et større Udbytte end 6 pCt. Denne Bestemmelse er udgaaet af det foreliggende Forslag, fordi man mener, den vil kunne vanskeliggøre Oprettelsen af Virksomheder i Aktieselskabsform. Den betyder Kravet om en yderligere Konsolidering, som der neppe kan være Grund til, thi har den indvundne Fortjeneste været stor nok til, at der naturligt kan gives et større Udbytte, saa maa Aktionærerne formentlig ogsaa have Ret

til at faa dette større Udbytte. Jeg kan her nævne Eksempler, hvor en saadan Bestemmelse efter min Mening vilde være ganske urimelig. Det vil saaledes være Tilfældet, hvor en bestaaende Forretning omdannes til et Aktieselskab med ganske faa Aktionærer, et Familieaktieselskab, eller hvor der dannes et Aktieselskab til Udnyttelse af tidsbegrænsede Patentrettigheder, og der kan nævnes mangfoldige andre Eksempler paa Aktieselskaber, som i Løbet af kort Tid skal udnytte en forhaandenværende Chance. Fremdeles var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om, at Penge, der indvandt ved Overkurs paa Aktier, skulde gaa til Reservefonden; en saadan Bestemmelse fandtes i det tidligere Forslag, og han savnede den i det her foreliggende. Jeg vil heroverfor henvise til det foreliggende Lovforslags § 43, hvor denne Bestemmelse er optaget.

Med Hensyn til Bestyrelsens og Direktionens Stilling i Almindelighed udtalte det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at han ikke var tilfreds med det foreliggende Lovforslags Bestemmelser om, at Bestyrelsen og Direktionens Medlemmer nok maa deltage i Behandlingen af Spørgsmaal, som de selv har Interesse i, men derimod ikke i Afstemningen; han mente, at de paagældende i det hele taget ikke maatte deltage i Afgørelsen af Spørgsmaal, som drejede sig om Aftaler mellem dem og Selskabet. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor de ikke skulde have Adgang til at deltage i Drøftelsen af saadanne Spørgsmaal; hvad de ikke maa deltage i, er Afstemningen, og det er naturligt. Jeg finder det her foreslaaede tydeligere og klarere end det mere udflydende Udtryk „Afgørelse“. Jeg ved i det hele taget ikke rigtig, hvad der menes med Afgørelse, hvis det ikke skal være selve Afstemningen, for det er jo dog ved den, Afgørelsen finder Sted.

Vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestyrelsen paa Forhaand skal kunne godkende Dispositioner af en Direktør, naar han staar overfor vidtrækkende Afgørelser, Afgørelser, som han selv maaske kan have Interesse i, kan jeg ikke indse, at der skulde være noget at sige til de Bestemmelser, der findes i det foreliggende Lovforslag, hvorefter Direktøren kan træffe en Afgørelse i Henhold til en forud given almindelig Bemyndigelse. Det maa jo her erindres, at en saadan forud given Bemyndigelse ikke fritager Direktøren for Ansvar for en hvilken som helst Beslutning, han